

Tisztelt Szentendreiek!
Tisztelt Ünneplő Közönség!

„Meddig alszol még, hazám,
Szép Magyarországom?”

Petőfi Sándor 1847-ben írt költeményének soraival, rendezvényünk mottójával köszöntöm Önöket, ezen a napon! Március 15-ét ünnepeljük, az 1848-as forradalom és szabadságharc évfordulóját. Ma éppen 175 éve annak, hogy a márciusi ifjak kokárdával a szívük fölött a világba kiáltották: 'Rabok tovább nem leszünk!'

Korabeli forrásokból tudható, hogy 1848.március 15-e egy szerdai napra esett, pont úgy, ahogy idén, 2023-ban is. Reggel borongós, esős időre ébredtek a kor emberei. A szomorú szürkéséget délutánra boldogsággá varázsolta egy öntudatra ébredő nemzet lelkesedése.

Az 1848-as szabadságharcot gyakran emlegetik pesti forradalomként. A megmozdulások központja valóban Pest-Buda volt, az akkor történtek azonban egy egész birodalmat ingattak meg, mi, utódok pedig ma is, immár 175 éve, mély tisztelettel adózunk e történelmi pillanatnak. Legyen szó Budapestről, Szentendréről, vagy éppen Kézdivásárhelyről, mindannyian kokárdát tűzünk a szívünk fölé, érezzük a Nemzeti dal erejét, lüktetését, újra meg újra felidézzük annak a napnak az eseményeit, és e messzi múltból is lángot gyújt bennünk a márciusi ifjak elszántsága, lelkesedése.

Átéljük és érteni véljük a fiatalok izgatottságát, hitét, elszántságát. Hogy miért? A válasz egyszerű: az ember szabadságvágya örök! Nem függ a múltó időtől, nem befolyásolja a változó divat. Évtizedek, évszázadok telhetnek el, gyökeresen megváltozhatnak életkörülményeink, de a békét, a szabadságot és az egyetértést ugyanolyan erősen áhítjuk, mint elődeink.

Tisztelt Szentendreiek!

1848 ma is érvényes üzenete példát mutat bátorságból, összefogásból, az egység erejéből és hazaszeretetből. Történelmi tanulmányainkból tudjuk, mi történt Segesvárnál vagy Világosnál, ismerjük Haynau megtorló tetteit is. Mégis, újra meg újra „Zúg március, záporos fény ver”, mert ez a nap mindannyiunk közös élménye. A mi ünnepünk, a magyar szabadság ünnepe! Közttereink, épületeink őrzik az egykori hősök emlékét: Petőfiét, Kossuth Lajosét, Batthyányiét, Jókaiét és Jakov Ignatovityét is. Megtörténhet, hogy elhomályosítják érzéseinket a szürke hétköznapiok küzdelmei; ma is születhetnek elnyomó hatalmak, melyek ellen a harc olykor értelmetlennek tűnik - a kívánságunk végül mégis ugyanaz marad, mint az esőben ázó elődjeknek 1848-ban március 15-én: legyen béke, szabadság és egyetértés!